

Begrundelse

Ifølge TV2-Nords nyheder den 3. februar 2002 har man i dag 56 børn klemt sammen på 100 kvadratmeter i skolefritidsordningen Tranen i Tranum i Brovst Kommune. Derfor oplever børnene ifølge TV2-Nord at de i bogstaveligste forstand skal sidde på skødet af hinanden i dagligdagen, hvilket er med til at skabe konflikter og besværliggøre tingene. Men derudover har man kun 4 toiletter, hvilket er i underkanten i forhold til lovens minimumskrav. For at LØSE dette problem har kommunen henvist til et yderligere toilet på kroen 500 meter væk fra institutionen. Ifølge spørgeren viser eksemplet, at der i allerhøjeste grad er brug for både bedre minimumsregler på indretning af skolefritidsordninger, men også indførelse af en egentlig arbejdsmiljølov for børn.

Svar (13/2 04)

Undervisningsministeren (Claus Hjort Frederiksen, fg.):

Jeg kan indledningsvis oplyse, at skolefritidsordninger er oprettet med hjemmel i folkeskoleloven og derfor er en del af folkeskolens virksomhed og omfattet af de almindelige styrelsesregler i folkeskolelovens kapitel 6. Det er skolelederen, der har det administrative og pædagogiske ansvar for ordningen, og det er skolebestyrelsen, der fører tilsyn med og kan fastsætte principper m.v. for ordningen.

Der er ikke fra Undervisningsministeriet centralt fastsatte regler om, hvordan en skolefritidsordning skal indrettes m.v. Ordningerne er omfattet af en række almindelige regler på bl.a. det sundheds- og bygningsfaglige område, herunder reglerne i henhold til bygningsreglementet.

Undervisningsministeriet har udgivet en vejledning om skolefritidsordninger – vejledning nr. 16 af 9. marts 1999 om skolefritidsordninger, hvori bl.a. anføres, at »(k)ommunerne kan i samarbejde med forældrene indrette skolefritidsordningen i overensstemmelse med lokale ønsker. Det forudsættes, at skolefritidsordningerne etableres på en måde, der er fuldt betryggende for børnene«.

Det er kommunalbestyrelsen, der har det overordnede ansvar for kommunens skolefritidsordninger, og derfor skal sikre, at disse indrettes og virker betryggende.

Jeg ønsker ikke at indføre centrale retningslinjer for indretningen m.v. på området, da jeg generelt har tillid til, at kommunalbestyrelsen er bedst til at vurdere de lokale ønsker og behov og herunder sikre, at ordningerne etableres på en måde, der er fuldt betryggende for børnene.

Spm. nr. S 2046

Til trafikministeren (5/2 04) af:

Arne Toft (S):

»Vil ministeren klarlægge, fra hvilken myndighed man afventer svar i forbindelse med nedlæggelsen af Løgstørbanen, således at ministeren snarligt kan fremsætte et lovforslag?«

Begrundelse

Banestrækningens nuværende tilstand er både til gene for trafikken på vejene, for borgerne, der bor langs banen, og for kommunerne, som den gennemløber, i deres byplanmæssige dispositioner.

Ministeren oplyste i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål nr. S 510 den 12. november 2003, at forudsætningen for en snarlig fremsættelse af et lovforslag var, »at de parter, som er impliceret, sætter sig sammen og finder ud af, hvad det handler om, og hvordan vi får det løst«. De seks implicerede kommuner og to amter har afholdt møde den 19. december 2003, og derfor synes ansvaret at ligge hos ministeren.

Svar (12/2 04)

Trafikministeren (Flemming Hansen):

Banestyrelsen har gennem længere tid arbejdet på at finde en løsningsmodel for en eventuel nedlæggelse af Løgstørbanen. Jeg er i øjeblikket i gang med at vurdere de løsningsforslag, jeg har modtaget fra Banestyrelsen og jeg forventer inden for kort tid at indkalde kommuner og amter langs banen til et møde, hvor den af Banestyrelsen udarbejdede løsningsmodel kan drøftes.

Først når de involverede parter er enige om en model for en eventuel nedlæggelse af Løg-